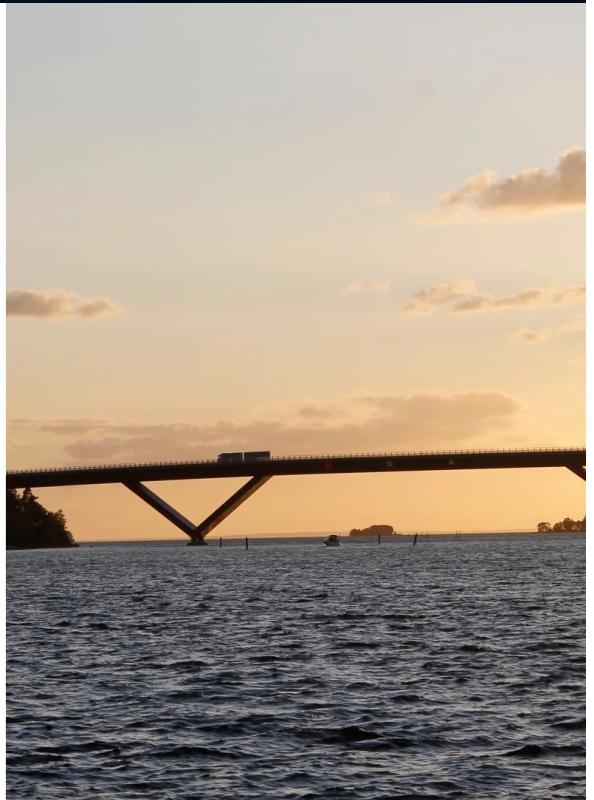

KRÖNIKA

Ming Limsjö Sluta be om ursäkt för Motala!

Publicerad 28 juni 2026, kl 09.00

Dela

Ahmed Qasem tog vägen från Motala till fotbollens framsida. Ibland behöver en stad bara påminna sig om att sådana resor faktiskt börjar någonstans.

Foto: Johnny Fidelin, Victor Berlin

Väderprognos lördagen 27 juni:

- Houston: 34 grader
- Dallas: 36 grader
- Motala: 32 grader

Text
Ming Limsjö

Det här är en krönika. Åsikterna i texten är skribentens egna.

Tillfällighet? Kanske. Men det känns som att Golfströmmen alltid ökar i styrka när det vankas mästerskap. Från Sveriges VM-spelplatser i The Lone Star State hela vägen in i Motalaviken.

Jag har precis slagit mig ner på läktaren vid IP för division 2-mötet mellan Maif och ett av Vänersborgslagen i serien. Men tankarna far iväg åt andra håll denna sällsynt varma dag.

För mindre än ett dygn sedan avslutade nämligen Ahmed Qasem gruppspelet för Irak på världens största fotbollscen. Samma dag skrev den två veckor yngre Granit Hana på för provspel med Gais.

Ahmed Qasem i duell med megastjärnan Kylian Mbappé under VM-drabbningen mellan Irak och Frankrike. Foto: Johnny Fidelin

Det var inte många somrar sedan de sprang längs Motalaviken, låtsades vara Messi i sanden vid Varamon och såg sina idoler på tv.

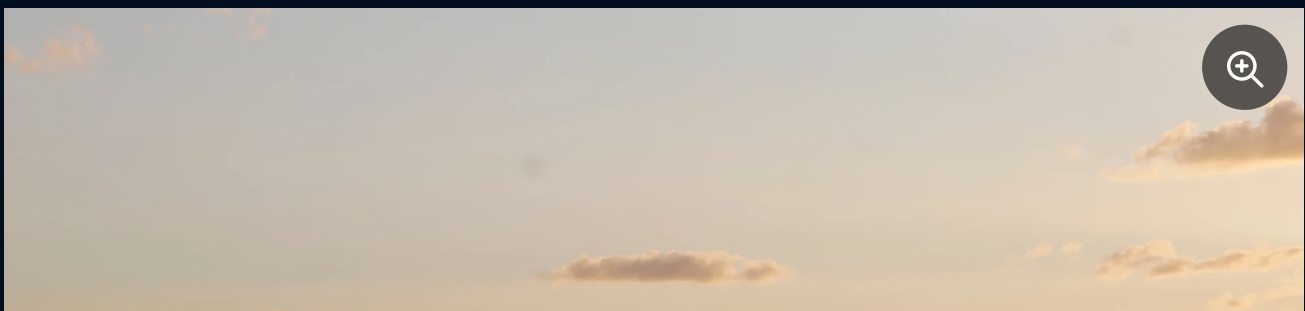
En stad är bara så lycklig som sitt fotbollslag, brukar det heta inom brittisk sportjournalistik. Om det ligger något i det påståendet börjar lyckan inte på lördagens A-lagsmatch. Den börjar på träningsplanerna, i juniorlagen och på bussen till den där cupen som ingen i laget kunnat sluta prata om.

Därför blir det bekymmer när så många barn och unga [inte får plats i lagen](#).

Inte för att fotbollen löser allt. Utan för att den ger människor en plats att höra hemma – och en anledning att våga drömma.

Under min uppväxt i Linköping har jag alltid tänkt på Motala som den där drömska sommarstaden där solen ständigt hänger influenser-perfekt, åtta grader över horisonten, med Motalabron som silhuett. Där människorna rör sig några bildrutor långsammare – inte för att de måste, utan för att de kan.

Att jag nästan aldrig besökte Motala under vinterhalvåret är förstås en möjlig förklaring. Men jag väljer gärna att tro att det ändå finns ett korn av sanning i den bilden.

Min romantiska bild av Motala har inte försvunnit sedan jag började arbeta på tidningen. Däremot har den såklart fått fler perspektiv. Foto: Víctor Berlin

I mitt jobb har jag förmånen att möta människorna som bygger den här staden. Företagare som fortsätter investera trots tuffa år. Föreningsledare som lägger ännu en kväll på ungdomsträning. Eldsjälar som vägrar låta Motala bli en stad man bara passerar.

Det är lätt att fastna i rubrikerna. Ett vattenland som försvann. Tomma lägenheter och butikslokaler. Skolor som gapar efter elever och en befolkning som sakta krymper.

Men en stad är mer än sina bokslut och löpsedlar. Den mäts också i människorna som fortsätter dyka upp. Ester och Bodil som står i kiosken på Z-parken efter en lång skol- och arbetsvecka. Jonna, Victoria och Alma som stannade kvar i skolan, vecka efter vecka, för att skapa en studentbal. Entreprenörerna bakom Lokverkstan som vågade tro på Motala och lät musiken bli ännu en anledning att samlas.

Efter hårt slit blev balen en stor succé. Sådär sa en i balkommittén efter dansen: "Det har varit helt otroligt på alla sätt." Foto: Thomas Augustsson

Ändå får jag samma känsla om och om igen. Från kommunpolitiker, restaurangägare, föreningsmänniskor och de jag möter i stadsparken. Att Motala först måste bevisa sitt värde innan man tillåter sig att vara stolt över staden. Det blev extra tydligt efter [succén med storbildsvisningen](#) av VM-matchen.

Sluta be om ursäkt för Motala!

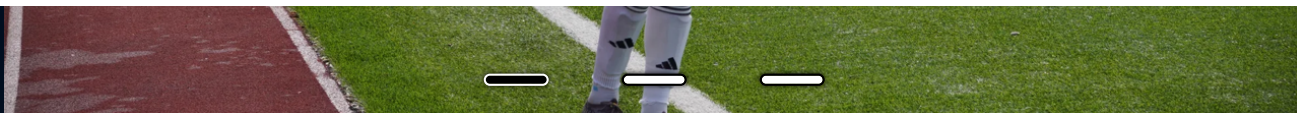
På planen nedanför mig ser jag Jakub Mocio ta öppnande löpningar i det dolda och vinna tid åt sina lagkamrater.

Isak Karlmark, som började i Maif som femåring, springer upp och ned längs med sin kant, till synes outtröttlig.

Abduwahab Adam vinner ständigt frisparkar genom att sätta kroppen på spel.

Khaled Qasem dirigerar sina yngre medspelare och tvekar aldrig en sekund när det kommer till att stå upp för sitt lag.

Isak Karlmark har aldrig representerat någon annan klubb än Motala Aif sedan fem års ålder. Idag är han nitton år och ett givet inslag i Maifs startelva. Foto: Ming Limsjö

Publiksiffran skrivs idag till 292.

Vissa väljer att se hundratala tomma stolar.

Jag ser 292 Motalabor som valde bort stranden, grillen och tv-soffan för att stå bakom sitt lag.

Visst kunde det vara fler. Men den diskussionen kan vänta till imorgon.

För just nu står en pojke eller flicka nere vid Varamon och är Ahmed Qasem för en kväll, innan idolerna i VM väntar på tv.

Det är sommarlov.

Det är 32 grader.

Och just den här kvällen känns vägen från Varamon till ett världsmästerskap lite kortare.

När solen snart lägger sig, åtta grader över horisonten, med Motalabron som silhuett, är Motala precis så som jag alltid föreställt mig.

Inte en perfekt stad.

Men en stad som fortfarande vågar tro på nästa sommar, nästa match och nästa generation.

 45 4 2 6

Vi granskar makthavare, rapporterar om det som händer nära dig och bidrar till ett starkt lokalsamhälle. Vår journalistik är saklig, tydlig och oberoende. [Så här jobbar vi med nyheter.](#)

Läs mer om

Fotboll

Varamon

Motala

Gais

Kontakta oss

Kontakta Kundservice

Nyhetstips

Till vår tipsatjänst

Snabblänkar

Bli prenumerant

Plockie kundklubb

E-tidningen

Annonsera

Tillgänglighet

Om oss

Motala Vadstena Tidning

Adress: Platensgatan 3 591 35, Motala